

Bediüzzaman siyaset stratejisini de çizmiştir

Bediüzzaman iman, İslâm, ibadet, ukubat, sosyal ve şer'î meseleleri izah ve ispat ettiği gibi; elbette bir müceddid, mütefekkir ve müctehid olarak, günümüz Kur'ânî ve Sünnetî siyaset stratejisini de çizmiştir. Nitekim, Münâzarât isimli eseri için, "Münâzarât, siyaset tabiblerine teşhis-i illet için lüzumludur"¹ der. Diğer taraftan lâhikaların yanında temel eserleri Sözlür, Mektubat, Lem'alar, Şuâlar da siyasî ve içtimâî ölçüler verir. Ki, lâhikalar da, bu temel eserlerin bölümleridir.

Siyasî meseleleri, şahıs, lider eksenli değil; fikir, akım, düşünce bazında ele almaktadır.

Üstadın siyasetteki temel ölçüsü; 'demokratları, hürriyetçileri desteklemektir'.

Biz bu dünyaya imtihan için gönderildik. İmtihanın gerçekleşebilmesi ise, hür iradeye bağlıdır. Yani, dileyen inanır, dileyen inanmaz. Hatta, Peygamber 'bekçi, gözetleyici, hidayete erdirici değil', yalnızca 'tebliğci, çağırıcı, uyarıcı'dır. İbrahim Sûresi 22. âyete göre de şeytan Cehennemliklere meâlen şöyle der: "Beni kınamayın, kendinizi kınayın. Ben sizi çağırdım, siz de bana uydunuz. Benim bir yaptırım gücüm yoktu."

Demek ki, yaratılış, imtihan 'hürriyet/demokrasi' üzerine binâ edilmiş.

Bediüzzaman bu hakikatin siyasetteki yansımasına, "Kalbe ihtar edilen içtimaî hayatımıza ait bir hakikat" kaydını düştüğü bir mektupta işaret etmiştir:

"Bu vatanda şimdilik dört parti var. Biri Halk Partisi, biri Demokrat, biri Millet, diğeri İttihad-ı İslâmdır."² Aslında daha çok parti var, ama diğerleri bu dört akımın değişik versiyonları ve türevleridir. Bu ana siyasî akımlardan Halk Partisi diktatörlüğü, sekülerizmi; Millet Partisi milliyetçiliği/ırkçılığı; İttihad-ı İslâm, din adına ortaya çıkmayı; Demokrat ise, serbestiyeti, hürriyeti temsil eder. Şu halde Kur'ân ve Sünnet ölçülerine göre, müstebitler, milliyetçiler/ırkçılar desteklenemez. İttihad-ı İslâm da, "yüzde altmış, yetmiş tam mütedeyyin olmak şartıyla, şimdiki siyaset başına geçebilir. Dini siyasete âlet etmemeye, belki siyaseti dine âlet etmeye çalışabilir. Fakat çok zamandan beri terbiye-i İslâmiye (İslâmî terbiye) zedelenmesiyle ve şimdiki siyasetin cinayetine karşı dini siyasete âlet etmeye mecbur olacağından, şimdilik o parti başa geçmemek lâzımdır."³ 'Yüzde altmış-yetmiş tam mütedeyyin olmak' şartına ise, toplumu oluşturan bütün katmanlar dahildir.

Dipnotlar:

1- Münâzarât, s. 20.; 2- Emirdağ Lâhikası, s. 386. 3- A.g.e.

